

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: aanvankelijk door T. Middleton, F. Florindo Gijón en A. Lo Monaco, vervolgens door T. Middleton, F. Florindo Gijón, M. Balta en K. Pellinghelli, gemachtigden)

Intervenienten aan de zijde van verwerende partij: Koninkrijk België (vertegenwoordigers: C. Pochet, J.-C. Halleux en T. Materne, gemachtigden), Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, D. Hadroušek en J. Vlácil, gemachtigden), Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: T. Henze en J. Kemper, gemachtigden), Ierland (vertegenwoordigers: D. O'Hagan, gemachtigde, bijgestaan door N. J. Travers, BL), Franse Republiek (vertegenwoordigers: E. Belliard, G. de Bergues en A. Adam, gemachtigden), Hongarije (vertegenwoordigers: M. Z. Fehér en K. Molnár, gemachtigden), Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: C. Wissels en M. de Ree, gemachtigden), Republiek Polen (vertegenwoordigers: B. Majczyna, E. Gromnicka en M. Laszuk, gemachtigden), Koninkrijk Zweden (vertegenwoordigers: A. Falk en C. Meyer-Seitz als gemachtigden, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: L. Seeboruth als gemachtigde, bijgestaan door T. Mitcheson, barrister, Europees Parlement (vertegenwoordigers: I. Díez Parra, G. Ricci en M. Dean als gemachtigden), Europese Commissie (vertegenwoordigers: I. Martínez del Peral, T. van Rijn, B. Smulders, F. Bulst en L. Prete, gemachtigden)

Voorwerp

Nietigverklaring van besluit 2011/167/EU van de Raad van 10 maart 2011 houdende machtiging om nauwere samenwerking aan te gaan op het gebied van de instelling van eenheidssoctrooibeschermtng (PB L 76, blz. 53) — Misbruik van bevoegdheid — Schending van het gerechtelijk stelsel van de Unie

Dictum

- 1) *De beroepen worden verworpen.*
- 2) *Het Koninkrijk Spanje draagt behalve zijn eigen kosten de kosten van de Raad van de Europese Unie in zaak C-274/11.*
- 3) *De Italiaanse Republiek draagt behalve haar eigen kosten de kosten van de Raad van de Europese Unie in zaak C-295/11.*
- 4) *Het Koninkrijk België, de Tsjechische Republiek, de Bondsrepubliek Duitsland, Ierland, de Franse Republiek, de Republiek Letland, Hongarije, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Polen, het Koninkrijk Zweden, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, het Europees Parlement en de Europese Commissie dragen hun eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 219 van 23.7.2011.
PB C 232 van 6.8.2011.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 18 april 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Duitsland) — L/M

(Zaak C-463/11) ⁽¹⁾

(Richtlijn 2001/42/EG — Beoordeling van gevolgen voor milieu van bepaalde plannen en programma's — Artikel 3, leden 4 en 5 — Vaststelling welk soort plannen aanzienlijke milieueffecten kan hebben — Bindende plannen voor „interne stedenbouwkundige ontwikkeling” die krachtens nationale wettelijke regeling zijn vrijgesteld van milieubeoordeling — Onjuiste beoordeling van kwalitatieve voorwaarde voor „interne stedenbouwkundige ontwikkeling” — Niet van belang voor geldigheid van bindend ontwikkelingsplan — Afbreuk aan nuttig effect van richtlijn)

(2013/C 164/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: L

Verwerende partij: M

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Uitlegging van artikel 3, leden 4 en 5, van richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (PB L 197, blz. 30) — Werkingssfeer — Nationale wettelijke regeling die voorziet in een versnelde procedure, zonder milieubeoordeling, voor het vaststellen van stadsontwikkelingsplannen die het gebruik bepalen van kleine gebieden op lokaal niveau en die voldoen aan bepaalde kwalitatieve en kwantitatieve voorwaarden — Onjuiste beoordeling van kwalitatieve voorwaarden

Dictum

Artikel 3, lid 5, juncto artikel 3, lid 4, van richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's, moet in die zin worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling als die welke aan de orde is in het hoofdgeding, krachtens welke de schending van een bij de bepalingen tot omzetting van deze richtlijn ingevoerde kwalitatieve voorwaarde waaronder de vaststelling van een bijzonder soort bindend ontwikkelingsplan is vrijgesteld van een milieubeoordeling uit hoofde van die richtlijn, niet van belang is voor de geldigheid van dat plan.

⁽¹⁾ PB C 355 van 3.12.2011.